

عربی، زبان، قرآن ۳

اسلوب ندا

در این قسمت باید قواعد و اسلوب ندا را توضیح دهیم.
«به دو جمله فارسی زیر دقت کنید»:

- سعدیا؛ مرد نکونام نمیرد هرگز. / - ای ساربان؛ آهسته ران، کارام جانم می‌رود.
«سعدی» و «ساربان» در دو جمله بالا «مُنادا» نامیده می‌شوند. «مُنادا» در لغت یعنی «صدا زده شده».

برای بررسی دقیق تر و بهتر نکته‌های مربوط به «مُنادا»

در ابتدای کار ما آن را به دو شکل تقسیم بندی می‌کنیم؛

۱) منادای بدون «مُضَافٌ الیه» ۲) منادای همراه با «مُضَافٌ الیه»

مثال: ۱) یا فاطِمَةُ لماذا لم تَشْتَرِکی فی هذه الحفلة؟: «یا فاطِمَةُ»

۲) (رَبَّنَا لا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ): «رَبَّنَا»

انواع مناد: ۱) «منادای بدون مُضَافٌ الیه»

۱) منادای بدون مُضَافٌ الیه که یک اسم «عَلَمٌ (اسم خاص)» باشد:

«اسم عَلَمی که بدون ال و بدون تنوین می‌باشد.» (منادای عَلَم)

_ یا حُسَینُ _ یا مُحَمَّدُ _ یا فاطِمَةُ _ یا ایرانُ

۲) منادای بدون مُضَافٌ الیهی که یک اسم «عام (غیر عَلَم)» باشد:

«اسم عامی (غیر عَلَمی) که بدون ال و بدون تنوین می‌باشد.» (منادای نکره مقصوده)

_ یا طالِبُ _ یا رَجُلُ _ یا مُعَلِّمُ _ یا تَلْمِیذَةُ